

SPOLU SO ŠPECIÁLNOU OPERÁCIOU NA UKRAJINE BOLA SPUSTENÁ PRESTAVBA SVETA

- CZ24 News | 20. března 2022

Uvedomenie si novej reality, do ktorej Rusko prešlo, prichádza vo vlnách a aktualizuje sa takmer každý deň.

Teraz, tri týždne po začatí špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine, sa vyjasňujú obrysy a možné spôsoby rozvoja dvoch procesov rôzneho rozsahu, no existenčného významu.

Najprv špeciálna vojenská operácia na Ukrajine, ktorá odštartovala pretváranie sveta. Tok správ z frontu sa teraz spomalil, vojenské analýzy a hodnotenia však nechajme na špecialistov. Čo sa týka vojensko-politickej zložky, Západ je odhodlaný naťahovať konflikt v krátkodobom aj dlhodobom horizonte a vojenské zdroje prisľúbené Ukrajine k tomuto cieľu aktívne prispievajú. Prezident Biden 16. marca schválil vojenskú pomoc Kyjevu vo výške 800 miliónov dolárov, okrem 200 miliónov dolárov schválených 12. marca. Demilitarizácia Ukrajiny teda nie je viditeľná na žiadnom plánovacom horizonte, ani blízkom, ani ďalekom.

Navyše, z pohľadu Západu je možná aj eskalácia konfliktu. Hoci Joe Biden a ďalší predstavitelia administratívy opakovane vyhlásili, že bezletová zóna sa neplánuje, takéto riešenie úplne vylúčiť nemožno. Biely dom sleduje vývoj situácie a krok za krokom doladuje svoje aktivity. Ak v súčasnosti takáto potreba neexistuje, neznamená to, že o pár mesiacov sa takáto potreba neobjaví. Pripomeňme, že bezletová zóna, v rozpore s „mierovým“ zvukom tohto pojmu, znamená hliadkovanie vzdušného priestoru vojenskými lietadlami a prevádzku systémov protivzdušnej obrany, to znamená priamy vojenský konflikt medzi ruskými ozbrojenými silami a NATO. Aj keď, samozrejme, pohľad na americké stíhačky padajúce v plameňoch nie je prínosom ani pre Washington, ani pre výrobcov vojenskej techniky.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkuje!

CHCI PŘÍSPĚT

V stredu 16. marca vystúpil prezident Zelenskij v Kongrese USA, kde opäť požadoval bezletovú zónu a dodávku zbraní. Jeho videovystúpenie slúžilo na ďalšiu psychologickú mobilizáciu amerického establišmentu a širokej verejnosti proti Rusku. Od Zelenského v Kongrese sa vyžadovali iba herecké schopnosti pri umeleckom prednese. V podstate však prejav vyjadril pozíciu americkej vojenskej mašinerie v prospech priamej vojny s Ruskom. Táto americká „jastrabia“ lobby požadovala zavedenie

bezletovej zóny ústami herca Zelenského.

Paralelne prebiehajú medzi predstaviteľmi Ruska a Ukrajiny mierové rozhovory. Tento proces vyzerá len ako nevyhnutná formalita, nič viac. Predstavitelia Ukrajiny ponúkajú rakúsku alebo švédsku verziu neutrálneho demilitarizovaného štátu s vlastnou armádou a Turecko sa ponúka ako jeden z garantov dohody. V tejto fáze to znie celkom mimo realitu; možno nejakým spôsobom tieto vzorce nadobudnú význam neskôr.

Ale koho teraz zaujíma mier? Zelenského? Dokáže sa nový hrdina a oblúbenec širokej západnej verejnosti po sérii militaristických prejavov a emotívne hysterickom prejave v americkom Kongrese zrazu otočiť o 180 stupňov a požiadať o mier? Sotva. Ale aj keby sa takéto zázraky diali, do akej miery Zelenskij vôbec ovláda situáciu na Ukrajine? Pričom Washington rozhodne nechce mier: americká vojnová lobby dlho čakala na zámienku, aby rozpútala otvorený konflikt proti Rusku rukami Ukrajincov a teraz je z ich pohľadu všetko v poriadku. A čím dlhšie, tým lepšie. Smrť civilného obyvateľstva nie je argument. Životy ukrajinských občanov pre námorských stratégov znamenajú rovnako málo ako životy Afgancov, Iračanov, či Sýrčanov vo vojnách na Blízkom východe či mnohonárodnostného obyvateľstva pri bombardovaní Belehradu.

Je možné si predstaviť, že sa Zelenskij zrazu vymkne spod kontroly Američanov a sám bude chcieť mier? Veď napokon jemu hádam záleží na životoch spoluobčanov. „Čo si o sebe myslíš?“ začuje Zelenskij krik z Washingtonu. „Ustanovili sme ho, vyzbrojili na vojnu s Ruskom a on vystúpi proti nám s mierom?“ jeho kurátori ho zaženú späť do hodnosti vazala. Lebo jediné východisko bábk je smrť. A krutá, ako v prípade Saddáma Husajna alebo, čo je ešte horšie, Muammara Kaddáfího. A na Ukrajine je nacistov, ktorí si chcú vybaviť účty so židovským chlapcom z dobrej rodiny, viac než dosť.

Zatiaľ nie je jasné, ako dlho plánuje Kyjev zostať v stave obklúčenia. Predpokladajme, že Ukrajina bude v dôsledku vojenskej operácie rozdelená. Ale kdekoľvek bude viesť nová hranica, západná časť Ukrajiny bude najsilnejšie ozbrojeným územím v Európe. Alebo možno vo svete – s najbližším konkurentom z hľadiska zbrojenia, Izraelom, ktorý je v stave permanentného vojenského konfliktu. Východná časť bude pod neustálym vojenským tlakom a nebude ľahké zaručiť zmučeným obyvateľom uznanej DLR a LLR pokojný život. Opakujeme, že s demilitarizáciou Ukrajiny sa vo Washingtone vôbec neuvažuje a Kongres USA vojenský rozpočet nikdy nemenil.

Druhým, oveľa väčším procesom je ekonomická vojna USA proti Rusku, ktorá prirodzene pokrýva celé územie našej krajiny. Biely dom vysvetlil, že existujú dve možnosti: začať fyzickú vojnu s Ruskom alebo prinútiť Rusko „zaplatiť vysokú cenu“ zavedením celoplošných sankcií. Vzhľadom na pud sebazáchovy je voľba zrejmá. Táto ekonomická vojna – vážne a podľa plánov Washingtonu „až do trpkého konca“ – je ako zničenie Sovietskeho zväzu pre Reaganovu administratívu. Zrušenie sankcií je rovnako nepravdepodobné ako demilitarizácia Ukrajiny.

Vo vnútri Ruska bolo viac ako dvadsať rokov takmer všetko úsilie vlády zamerané na integráciu krajiny do globálnej ekonomiky so zameraním na Západ. Národný súkromný a štátny kapitál z toho dostal veľké dividendy, malá časť podľa zákonov reaganomiky prenikla do strednej triedy. Investície a obchod spájali Rusko so Západom tisíckami pút. V humanitárnej a športovej oblasti sa dosiahlo veľa: olympijské hry v Soči, majstrovstvá sveta vo futbale a desiatky ďalších významných podujatí premenili Rusko na pulzujúcu a atraktívnu destináciu pre rôzne iniciatívy.

Teraz sú tieto väzby so Západom prerušené, mäkká sila bola zrušená a vláda musí urobiť takmer pravý opak: vybudovať nezávislú ekonomiku a väzby s inými krajinami a

regiónmi. Samozrejme, s odchodom západného biznisu sa otvárajú možnosti pre ruský biznis, aké neboli od konca 90. rokov minulého storočia a vláda už avizovala mnohé opatrenia na podporu ekonomiky v nových podmienkach. Úspech bude závisieť od mnohých faktorov vrátane oddanosti úradníkov blahu krajiny a ľudí.

Je zrejmé, že vykorenenie Ruska zo svetového trhu poškodí aj Západ. Dôsledky rastu cien energetických zdrojov, hnojív, obilia otrasú nielen ekonomikou v Európe. Stredná trieda a všetci chudobnejší nebudú môcť platiť za kúrenie, najmä pri súbežnom raste cien všetkého, čo má energetickú zložku. Ako dlho budú Európania mrznúť, kým vyjdú do ulíc proti svojim vládam? Koľko vlád v Európe sa v dôsledku toho zrúti? Tieto nové problémy dopadajú na krízu západného sociálneho systému, ktorá sa prehlbovala ešte pred začiatkom nedávnych udalostí.

Medzitým sa riziká môžu ešte zhoršiť. Jeden zo zriedkavých hlasov Washingtonu, George Beebe, viceprezident a riaditeľ výskumu v Centre pre národný záujem, varuje pred americkou snahou prinútiť Kreml, aby sa „vzdal“ a zorganizoval „zmenu režimu“ v Rusku: „Veľmoci nemôžu hnať jeden druhého do situácií, v ktorých si musia vybrať medzi stratou tváre a začatím jadrovej vojny.“ Pre Kennedyho, pripomína Beebe, to bola hlavná lekcia kubánskej raketovej krízy.

George Beebe varuje pred rizikom vojenského stretu medzi USA a Ruskom: ak nebudú vypočuté bezpečnostné požiadavky Ruska, už nás nečaká studená, ale „veľmi horúca“ vojna. Ako sa tomu vyhnúť? „Musíme čeliť bolestivej realite, že potrebujú životaschopnú cestu do budúcnosti, kde sa zmiernia sankcie a na Ukrajine nebudú rozmiestnené jednotky NATO, aby bolo (Rusko) v bezpečí,“ navrhuje expert.

Dokáže sa Washington vyrovnáť s takouto „bolestivou“ realitou? Samotný George Beebe s podobným vyváženým prístupom zostal v CIA na čele analytického oddelenia pre Rusko len tri roky, v rokoch 2005-2007, a potom bol poslaný pracovať na otvorených zdrojoch. Pravdepodobne umiernené pozície nezapadali do cieľa systému. A v dnešnej situácii majú takéto názory minimálnu váhu.

Obrovský dlh a vnútorné rozpory v USA nútia svetového hegemonu používať čoraz agresívnejšie prostriedky na udržanie nepolapiteľného postavenia. Získanie kontroly nad energetickými zdrojmi Blízkeho východu stálo takmer dvadsať rokov vojen v regióne. Teraz však došlo k zložitejším úlohám, ako je odoberanie ruských energetických trhov a príležitostí. Problémom Západu je, že ruská armáda nejde na také avantúry, s čím sa armáda NATO musela vysporiadať v Iraku alebo Sýrii.

Súhrnom dvoch procesov – ruskej vojenskej operácie na Ukrajine a ekonomickej vojny Západu proti Rusku – vstúpilo Rusko a svet spolu s ním do obdobia hlbokkej transformácie. Úspech „rebootu“ závisí od toho, či systém vydrží v krízových podmienkach dlhšie a dokáže sa úspešne adaptovať na nové formáty.

AUTOR: Veronika Krašeninnikova

ZDROJ: ria.ru/20220320/perezagruzka-1779029087.html

Překlad: News front